

Kanadı İçimizdeki Şarkılar

– S. Yetgin · 12 Kasım 2014

Bol keseden sevdalar yaşamışız gariban gönlümüzde
Zamansız yolculuklarda yörüngesiz aşklara düşmüşüz
Kendi yankımızı özlemiş, kendi bulutumuzla ağlamış
Elveda nakaratlı şarkılarda yüreğimizi bağlamışız.

Yanan bir türkünün en ince nakaratında kaybettiğimiz yılların hüznü haritasını koyarız önümüze. Aşkın en yakın adresi çiçeğe durmuşken bal özlü bir sobe'de yürek kanar sürekli. Bizler, içimizdeki sahralardan tarihsel yolculuklara yürürken, bir kadının ellerinden sevgiyi yudumlarız ve her mevsim yine de yalnızlığın sınırlarına şiirler çekeriz.

Damla düşerken mevsim kurumuşluğuna güneşe konuk olur, denizlerinin uzak ürpertilerinde yeşil köpükler ararız kendimize. Biliriz ki, gecenin iç çekişlerinde fısıltımızdır suskunluğumuz. İçlerinde anlamsız başkaldırlar taşıyan, her ürpertiden ses olan, korkunun telinde şarkı olan umutsuz ve utkusuz ressamlarız biz.

Alnımızdaki terlerle dalıp gidiyoruz birbirimize işte. Günlerdir ağızda erimeyen bir bakla, günlerdir umutsuzca dolaşan yaşlı bir balıkçıyım sularında. Bir ayağım dağlarında, bir ayağım ağustos yediverenlerine benzeyen dudaklarında, nar gözesi güzelliğinin açılımlarını izlemekteyim.

Ayrı köşelerde hayata hamleler yaparak doğrulmaya çalışıyoruz yaşamaya. Gecelerde iz sürüyor, gündüzlerin yaman rüzgârına göğsümüzü veriyoruz. Sevda kapanına sürgün aşkların tuzağını kurarken gölgeler, biz en çok yeni bir sevdanın güllerini buduyoruz gönül bahçesinde. Zaman kahpe gülüşler ritmiyle sızımız oluyor istemedem.

Yüreğimizdeki yetim sevinçleri mavi düşlerimizle şenlendirmiştik günlerce. Her sabah günaydınım, her akşamüzeri içime düşen hüznümdün. Umut ve hüznün aynı günde yaşandığı, gözlerinle mutlandığım saatlerde dudaklarım sana zıpkın, kelimelerim parça parça özlemi döşerdi beyaz camlara.

Yorgun adımlarımızın özlemi düşleyerek sıklaştığı anlarda sesimizi umarız aniden. Çağrılarımız sessizliğin vedası gibidir. Yokluğumuzu sorgularız küskün dinleyişlerde. Gökte yıldız sevişmeleriyle kıpırdar bulutlar ve kuyruklu birkaç yıldız uzak anıların koynuna düşer. Karanlığın yalnız gölgesi gül bakışlı sevgilinin gönlünü tarumar bekleyişlerle silkeler.

Ruhuma doladığın kutsal kollarınla bu gece yüreğindeki bütün güzellikleri eski masal molalarına serdim. Aşkın gölge saklılarında gerdanına öpüş oldum, kimi kristal yansımaları kahkahalarında ağladım, kimi günü

geçmiş bir aşkın penceresinden sana el salladım.

Zaman aşırı bir medeniyette utangaç öpüşler bırakıp ardımızda güneşin öte yakasınadır yolculuğumuz. En umutsuz anlarımızda yüreğimizdeki kafiyelerle onurlu aşklar düşledik tanrıların hiç büyümeyen ormanlarında. Yağmur suları içtik yeşil dallardan, kırımizi akladık dağlardan kopup gelen pınarlardan. Geometrik şekillerden cennetler inşa edip, içimizdeki ören yerlerine dünyanın bütün çocuklarını saldık.

Ben yine de, afyon bakışlı gözlerinde ve sesinin ulaşılmaz sığınaklarında uyumak istiyorum küle dönen aşklarım. Şölenler kurup gökyüzüne binlerce yıl sürecek bir halayla sadece gözlerinde kalsam, sadece yüreğinde suskun kelimeler olsam ve gamzeli yanaklarının büyüyle sana şiirler dizsem. Gecenin endamında maviliğim olsan, sırlıslam sevişmelerin kucağında hiç biri sana benzemeyen rüyalardan bile vaz geçsem.

Başka senler eklenmeyecek bundan sonra düşlerime. Kaç düşüm hüznlerin beşiğinde sallandı bunca yıl. Aşk, yosunlar gibi yapıştı yıllardır yüreğime, içimin kaldırım taşlarında niceleri ağladı ve her bahar nice bulutlar geçti göğümden. Artık korkmuyorum gecelerden, korkmuyorum kimsesiz yolculuklarımdan. Ömrümü sellere uğratan yağmurlar hiç eksilmesin, dinmesin şiirlerimdeki umutlarım.

Anla ki, yüzyıllardır asmada yetiştirdi insan sarhoşluğu. Asırlardır yürekte biriktirdiği hüznle geçti aşkın asma köprülerini. Bir yanı gece, bir yanı gündüz bu yeryüzü atlasında kimi güneşe, kimi sevince yürüdü. Kader tarlalarına umut ekti, hasadını kuşlara kaptırdı. Ağlarımızdaki balıkları martılar, yüreğimizdeki aşkları kişiliksizler kaptılar. Sesimizi sulara, yankımızı dağlara vererek, düş ormanlarında kendi şiirimizi yazana kadar ölmeyeceğiz işte.

Selahattin Yetgin